ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଖଗା ଓରଫ ଖଗେଶ୍ୱର ନାଏକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1249/2013)

ଅଗଷ୍ଟ 23,2013

[ଆର୍. ଏମ୍. ଲୋଧା ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କେଆର. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302/34 ଏବଂ ଧାରା 300, ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 – ତଥ୍ୟ - ବ୍ୟାଖ୍ୟା – ନିର୍ଣ୍ଣୟ : ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୀଡିତ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଲାଠି ଆଣି ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ - ତେଣୁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ପାଇଥିଲେ ଏତୟବ , ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗରେ ଆସି ଘଟାଯାଇଥିଲା - ଆହୁରି, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ମୃତକ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ମୌଖିକ ଗାଳିଗୁଲଜ ଯାହା ଲଢ଼େଇ ନୁହେଁ - ତେଣୁ, ଏହି ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନକ ନୁହେଁ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 304 (ଭାଗ-2) ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଧାରା 302/34 ରୁ ଧାରା 304/34 କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବା ଉଚ୍ଚନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା **34** ସହିତ ପଠିତ ଧାରା **457, 354, 506, 302** ଏବଂ **201** ରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଥିବାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ **11.10.1995,** ତାରିଖ ରାତି ପ୍ରାୟ **11.00** ସମୟରେ ତିନି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଉତ୍ତରଦାତା ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ପଶି ତାଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି, ପାର୍ଶ୍ୱ କୋଠରୀରେ ଶୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ବାପା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ, ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଘରକୁ ଯାଇ ଏକ 'ବୁଡିଆ' ଆଣିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ 'ଲାଠି' ଆଣି ଉଭୟ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ପରଦିନ ତାଙ୍କର ମୃତଦେହ ଏକ 'ନଳା' ରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସିର ଧାରା **302/34** ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ଯେ ଏହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ଅଧୀନରେ ଧାରା **302** କୁ ଧାରା **304 (**ଭାଗ**-2)** ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ **8** ବର୍ଷ ଆରଆଇ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଶୁଣାଇଲେ ।

ସାନି ଆବେଦନରେ, ରାଜ୍ୟ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା **34** ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 302/34 ରୁ ଧାରା **304 (ଭାଗ-2)** ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି: ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା **300** ରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ **4** କେବଳ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ଯଦି ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ **(i)** ବିନା ପୂର୍ବାନୁମାନରେ, **(ii)** ହଠାତ୍ ଲଢ଼େଇରେ ଏବଂ **(iii)** ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ହୋଇ ଆବେଗର ଘଟିଥାଏ । ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନକ ହୁଏ, ତେବେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବ ଯେ ଅପରାଧୀ ଅଯଥା ଲାଭ ଉଠାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନଥିଲେ । ସର୍ବୋପରି, ଏହି ଧାରା ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଲଢ଼େଇ ହୋଇଥାନ୍ତା । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ -8]

ପପ୍ପୁ ବନାମ ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ **2006 (3)** ଏସ୍ ୟୁପିପିଏଲ୍ ଏସ୍. ସି. ଆର୍. **394 = (2006) 7** ଏସ୍. ସି. ସି. **391** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

1.2 ସାନି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା **300** ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ **4** ଆଦୌ ଲାଗୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଦୋଷୀମାନେ ମଧରାତ୍ରିରେ ମୃତକଙ୍କ ଝିଅର କୋଠରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅସହାୟ ପିତା, ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ ବୟସ ହେତୁ, ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ସହ ଲଢ଼ିପାରିନଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ । ମୌଖିକ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଲଢ଼େଇ ନୁହେଁ, କାରଣ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ଅତିକମ୍ ରେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ।ତେଣୁ, ଏହି ତଥ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଜନକ ନୁହେଁ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ **10**]

1.3 ଯଦି ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗର ଆସି କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୀଡିତ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ 'କେ' ବିରକ୍ତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଏକ ବୁଡିଆ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ 'ଡି' ଏକ ଲାଠି ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୀଡିତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଉଭୟ ଦୋଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ,ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗରେ ଆସି ଘଟାଯାଇଥିଲା । ତୃତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଆଇପିସିର ଧାରା **34** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଯାଇ ଅପରାଧରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି, ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ **11** ଏବଂ **12**]

1.4 ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା **304 (ଭାଗ-2)** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର, ଧାରା **302/34** କୁ **304/34**ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି, ତାହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି

ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । [ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13 ଏବଂ 14]

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ସନ୍ଦର୍ଭ:

2006 (3) ଏସ୍ ୟୁପିପିଏଲ୍ ଏସ. ସି.ଆର. 394 ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9 ଉପରେ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1249/2013 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 274/1997 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କର ତା 01.09.2009 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ରଚନା ଯୋଶୀ ଇସ୍ୱାର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କେଆର. ପ୍ରସାଦ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ, 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2009 ରେ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 274/1997 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଧାରା 302/34 ରୁ ଧାରା 304 ଭାଗ 2 (ଏହା ପରେ 'ଆଇପିସି' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି , ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଚୟନ କରିଛି ।

2. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

3. ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନରେ, ଯେହେତୁ ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ (ଏହା ପରେ 'ଦୋଷୀ' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ), ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ଆମେ କେବଳ ସେହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ଯାହା ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଘଟଣାଟି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ରଘୁନାଥପାଲି ନାମକ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ଘଟିଥିଲା । ସବୁଦିନ ପରି 1995 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 11 ତାରିଖରେ ମୋହିନୀ ନାଏକ ଓ ତାଙ୍କ ବାପା ଟିକେଶ୍ୱର ନାଏକ ପରସ୍ପରକୁ ଲାଗିଥିବା ଅଲଗା ଅଲଗା କୋଠରୀରେ ନିଜ ଘରେ ଶୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଗାଁ ଶୋଇଥିଲା, ଦୋଷୀମାନେ ରାତି 11.00 ରେ ସେମାନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱାର ବାଡ଼େଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଗାଉଁଲୀ ମୋହିନୀ ଶୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କୋଠରୀର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେ ଦୋଷୀ ଖଗେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରରୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ଦ୍ୱାର ଖଟ ଖଟ କରୁଛି ବୋଲି ପଚରା ଉଚୁରା କରିବା ପରେ, ଖଗେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଖିଲେ ଯେ ତିନି ଜଣ ଦୋଷୀ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଖଗେଶ୍ୱର ଏବଂ କମ୍ପା

ତାଙ୍କ କୋଠରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କୁ ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ ଯାହା ପରେ ତାଙ୍କ ପିତା ଟିକେଶ୍ୱର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଗାଳି କରିଥିଲେ । ତିନିଜଣ ଦୋଷୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ବିଧା ଏବଂ ଗୋଇଠା ମାରି ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଫଳ ବଗିଚା ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତାଙ୍କ ଝିଅ ମୋହିନୀ ଯିଏ ମାମଲାର ସୂଚନାଦାତା ଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ବାହାରକୁ ଆସିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ମୋହିନୀ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଖଗେଶ୍ୱର ଏବଂ ଦୁଶାସନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୂରରୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଉଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ଟିକେଶ୍ୱର ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରୁଥିବାବେଳେ, ଖଗେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଘରୁ ଗୋଟିଏ 'ବୁଡିଆ' ଆଣି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ସେହିଭଳି, ଦୋଷୀ ଦୁଶାସନ ତାଙ୍କ ଘରୁ ଏକ 'ଲାଠି' ଆଣି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ, 1995 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 12 ତାରିଖ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 3ଟା ବେଳେ 'ନଳା' ରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଶବକୁ ମୋହିନୀ ଦେଖିପାରିଲେ ।

4. ସାଧାରଣ ତଦନ୍ତ ପରେ ପୋଲିସ ଅଭିଯୋଗ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଶେଷରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଦୌରା ଅଦାଲତ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 457,354,506,302 ଏବଂ 201/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳ ମିଥ୍ୟା ଜଡ଼ିତ କରିବା ଅଟେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

5. ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଦୋଷୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଜନ ଏହାର ମାମଲା ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆଇପିସିର ଧାରା 457,354,506,302,201/34 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର, ଧାରା 304 ଭାଗ - 2 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଆଇପିସିର ଧାରା 457,354,506,302 ଏବଂ 201/34 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ବଜାୟ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ରୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 304 ଭାଗ 2 କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 304, ଭାଗ 2 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଠ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଏପରି କରିବା ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:

"17. ତଥାପି, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମୃତ ଟିକେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ-ଚିନ୍ତନ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ

ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ମୃତ ଟିକେଶ୍ୱର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଝିଅ ମୋହିନୀ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4) ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହିଁ । ଜଣାପଡୁଛି, ଯୌନ ଉତ୍ପୀଡନା ଦେବା ପାଇଁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4ଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଟିକେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ନିର୍ଯାତିତ ହେବା ପରେ, କୌଣସି ପୂର୍ବ ଯୋଜନା କିମ୍ବା ପରିକଳ୍ପନା ବିନା, କ୍ରୋଧରେ ଏବଂ କ୍ଷଣକ ମଧ୍ୟରେ ଟିକେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମୃତ ଟିକେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତି ହୋଇ ହଠାତ୍ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଭଳି ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବ-ଯୋଜନା କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ନୁହେଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ଯଦି ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ଭାଗ II ଅଧୀନରେ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ ତେବେ ନ୍ୟାୟର ହିତରେ ଏହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ସେବା ହେବ । ଆଇପିସିର ଧାରା 457/354/506/201/34 ରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷ ସିଦ୍ଧିରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

6. ଏହିପରି ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 302/34 ରୁ ଧାରା 304 ଭାଗ II କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି ।

7. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଗଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହତ୍ୟା ମାମଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 304 ଭାଗ II ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀମତୀ ରଚନା ଯୋଶୀ ଇସାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପୂର୍ବ-ଚିନ୍ତନ ନକରି କରାଯାଇଛି, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 300 ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲାଗୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ନରହତ୍ୟା ପଦବାଚ୍ୟ ହେଉନଥିବା ଦୂଷଣୀୟ ନରବଧ ନୁହେଁ । ତଦନୁସାରେ, ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

8. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 300 ରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ର ପରୀକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଲେଖାଯାଇଛି:

"300. ହତ୍ୟା-

XX XX XX

ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 - ଦୂଷଣୀୟ ନରହତ୍ୟା ହତ୍ୟା ନୁହେଁ, ଯଦି ଏହା ବିନା ପୂର୍ବ ଚିନ୍ତନ ଏକ ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଉପରେ ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ହଠାତ୍ ଲଢ଼େଇରେ ଏବଂ ଅପରାଧୀ ଅଯଥା ସୁଯୋଗ ନେଇ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି କରାଯାଏ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା - ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ଉସୁକାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟତିକ୍ରମଟିର ଏକ ସରଳ ପଠନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ (i) ବିନା ପୂର୍ବ ଚିନ୍ତନ (ii) ହଠାତ୍ ଲଢ଼େଇରେ ଏବଂ (iii) ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଉପରେ ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ । ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନକ ହୁଏ, ତେବେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କେବଳ ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବେ ଯେ ଅପରାଧୀ ଅଯଥା ଫାଇଦା ନେଇ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଲା, ଏହି ଧାରା ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ , ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଲଢ଼େଇ ହୋଇଥାଏ ।

9. ଉପରୋକ୍ତ ମତକୁ *ପପ୍ପୁ ବନାମ ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ* (2006) 7 ଏସ୍. ସି. ସି. 391 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ରାୟରୁ ସମର୍ଥନ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି:

> " 13...........ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ (a) ବିନା ପୂର୍ବଚିନ୍ତନାରେ; (b) ହଠାତ୍ ଲଢ଼େଇରେ; (c) ଅପରାଧୀଙ୍କ ଅନୁଚିତ ଫାଇଦା ନନେଇ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି; ଏବଂ (d) ଲଢ଼େଇ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବ, ତେବେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇପାରେ । ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ଭିତରେ ମାମଲା ଆଣିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ଆଇ.ପି.ସି ର ଧାରା 300 ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ରୁ ଘଟୁଥିବା "ଲଢ଼େଇ" କୁ ଆଇ.ପି.ସି ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ଝଗଡ଼ା କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ଦରକାର କରନ୍ତି । ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଆବେଗକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୌଖିକ ଝଗଡ଼ା ହେତୁ ପକ୍ଷମାନେ ନିଜକୁ କ୍ରୋଧରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି । ଝଗଡା ହେଉଛି ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ, ତାହା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ହେଉ କିମ୍ବା ବିନା ଅସ୍ତ୍ରରେ । କେଉଁଟି ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସାଧାରଣ ନିୟମ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଏକ ଝଗଡ଼ା ହଠାତ୍ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ପ୍ରମାଣିତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । "

10. ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରୁ, ଆମର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆଇପିସିର ଧାରା 300 ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ଆଦୌ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଦୋଷୀମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ମୃତକଙ୍କ ଝିଅର କୋଠରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସଦାଚରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅସହାୟ ପିତା, ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ ବୟସ ହେତୁ, ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି କରିପାରିନଥିଲେ । ସେ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦୋଷୀମାନଙ୍କ ସହ ଲଢ଼େଇ କରିନଥିଲେ । ମୌଖିକ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଲଢ଼େଇ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହା ଭଲ

ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଲଢ଼ିବା ପାଇଁ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ I ତେଣୁ, ଏହି ତଥ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଜନକ ନୁହେଁ I

11. ତେବେ, ଏହା କଣ କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯାଇଛି ? ଯଦି ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା, ଯାହା ବାସ୍ତବରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ "ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପିତା ଟିକେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜ କରିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଖାଗେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ନିକଟରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରୁ ଏକ ବୁଡିଆ ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୁଶାସନ ଏକ ଲାଠି ଆଣି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ I "ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଉଭୟ ଦୋଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ଶାନ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅପରାଧଟି ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କରାଯାଇଥିଲା I

12.ଯେତେଦୂର ଦୋଷୀ, କମ୍ପା ଓରଫ ଶ୍ରୀଚରଣ ନାଏକ ସଂପୃକ୍ତ , ଆଇପିସିର ଧାରା 34 ର ସହାୟତାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି I ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ଅପରାଧରେ ଭାଗ ନେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହି ଦୋଷୀମାନେ ସମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ I

13. ଆମେ ଉପରେ ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ, ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ତାହା ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ଭାଗ-2 ହେବ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି I

14. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ସେହି ଅଂଶକୁ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ରୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 304/34 କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା ତାହା ରଦ୍ଦ କରାଗଲା ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଗଲା I ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ, ଯଦି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଗି ନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯାଇପାରେ I

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି I

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।